

DECIZIE nr. 671 din 26 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 530 din 31 iulie 2012**

Data intrării în vigoare 31-07-2012

Augustin Zegrean - președinte
Aspazia Cojocaru - judecător
Acsinte Gaspar - judecător
Petre Lăzăroi - judecător
Mircea Ștefan Minea - judecător
Iulia Antoanella Motoc - judecător
Ion Predescu - judecător
Puskas Valentin Zoltan - judecător
Tudorel Toader - judecător
Cristina Teodora Pop - magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Gheorghe Piperea în Dosarul nr. 10.732/281/2008 al Judecătoriei Ploiești - Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 282D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției a depus o cerere de judecare în lipsă a excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la practica Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.732/281/2008, Judecătoria Ploiești - Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Gheorghe Piperea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice și înlocuirea sancțiunii contravenționale a amenzii aplicate cu cea de avertisment.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că regimul juridic al contravențiilor trebuie încadrat, conform dreptului european, în sfera dreptului penal și că, în măsura în care prevederile [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, potrivit cărora onus probandi incumbit actori, acestea încalcă prezumția de nevinovăție specifică domeniului penal și celui contravențional. Judecătoria Ploiești - Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât criticile formulate vizează, mai degrabă, interpretarea și aplicarea legii, și nu compatibilitatea textelor invocate cu normele constituționale.

Potrivit [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că teoria și practica Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la stabilirea vinovăției în domeniul contravențional și în cel penal nu au în vedere faza extrajudiciară, ci faza judiciară a soluționării litigiilor, că folosirea de către legiuitor a noțiunii de "contravenient" nu reprezintă o înfrângere a prezumției de nevinovăție consacrate la art. 23 alin. (11) din Constituție și că din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare. Se face trimitere la [Decizia Curții Constituționale nr. 552 din 29 aprilie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 17 iunie 2010.

Guvernul arată că prevederile [art. 34 alin. \(2\) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) nu sunt de natură a încălca normele constituționale invocate de autorul excepției, întrucât, conform art. 129 din Constituție, stabilirea căilor de atac se face prin lege. Se face trimitere, în acest sens, la [deciziile Curții Constituționale nr. 737 din 13 septembrie 2007](#), nr. 955 din 30 octombrie 2007 și nr. 1.433 din 25 octombrie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: "(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.

(2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii."

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 alin. (2) cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) prin decizii cum sunt [Decizia nr. 236 din 15 martie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012, [Decizia nr. 1.245 din 22 septembrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 13 ianuarie 2012, statuând că utilizarea de către legiuitor a noțiunii de "contravenient" nu are semnificația înfrângerii prezumției de nevinovăție consacrate de art. 23 alin. (11) din Constituție. De asemenea, Curtea a reținut că din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare; în acest sens, prin [Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, s-a statuat că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Totodată, Curtea a reținut că instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii onus probandi incumbit actori, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenție. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De asemenea, prin numeroase decizii, cum sunt [Decizia nr. 1.217 din 20 septembrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 7 noiembrie 2011, [Decizia nr. 1.620 din 16 decembrie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 11 februarie 2011, și [Decizia nr. 1.159 din 28 septembrie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 8 noiembrie 2010, Curtea a reținut că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar legiuitorul are competența exclusivă de a reglementa cu privire la regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și cu privire la exercitarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, astfel că poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Totodată, Curtea a reținut că Legea fundamentală nu cuprinde prevederi prin care să fie stabilite expres căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stipulând în art. 129 că acestea se exercită "în condițiile legii". De aceea, instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac, nu este contrară principiului accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2 /2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Gheorghe Piperea în Dosarul nr. 10.732/281/2008 al Judecătoriei Ploiești - Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2012.

PREȘEDINTELE

CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Teodora Pop
